

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/60/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201470
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012201470.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L - VIASAT - H s.r.o., so sídlom 076 34 Ladmovce, IČO: 43 996 191, v zastúpení JUDr. Martina Gombošová, advokátka, Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazova ul. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020504/1/1202327/2012 zo dňa 8. októbra 2012, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S 230/2012-30, zo dňa 20. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S 230/2012-30, zo dňa 20. mája 2013, p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach, uznesením č. k. 7S 230/2012-30, zo dňa 20. mája 2013 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020504/1/1202327/2012 zo dňa 8. októbra 2012, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 738/230/24363/11/Bac zo dňa 3. októbra 2011, nakoľko žalobca vznikol za účelom podnikania a nepriaznivá finančná situácia je dôsledkom skutočností, ktorých pôvod je v podnikaní a s podnikaním súvisia, preto ak by nepriaznivá finančná situácia bola dôvodom pre oslobodenie od súdnych poplatkov, znamenalo by to prenesenie časti rizika spojeného s podnikaním na štát, čo je neprípustné. Skutočnosti uvádzané žalobcom (neprimerané zaťažovania spoločností, nezákonné zadržiavanie finančných prostriedkov zo strany daňových úradov, blokovanie majetku) vyhodnotil krajský súd vo vzťahu k posúdeniu žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov ako irelevantné. Záverom krajský súd poznamenal, že napriek zaslaní tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania pri návrhu priznania oslobodenia od súdnych poplatkov, ktoré zaslal žalobcovi, napriek jeho žiadosti o predĺženie lehoty na jeho predloženie, uvedené nepredložil, čím nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, teda, že jeho pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, z dôvodu neúplného zistenia skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Žalobca nesúhlasí s odôvodnením prvostupňového súdu ohľadne irelevantnosti v návrhu na oslobodenie uvedených skutočností resp.

okolností, ktoré podľa názoru žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku zdôvodňujú a konštatuje, že práve tieto okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi súdny poplatok uhradiť, t. j. pomery žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú. Žalobca uviedol, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou, hoci súdny poplatok nepredstavuje príliš vysokú sumu, avšak vzhľadom na množstvo súdnych sporov, nie nezanedbateľnú. Konštatoval, že nepriznanie oslobodenia z dôvodu prenášania podnikateľského rizika na štát nemá oporu ani v súčasnej právnej praxi pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/127/2008, 5Obo/128/2008 z ktorého vyplýva záver o tom, že zamietnutie návrhu pre priznanie oslobodenia z dôvodu prenášania podnikateľského rizika na štát nemá oporu v zákone a rozhodujúce sú najmä majetkové pomery. Taktiež má žalobca za to, že v predmetnej veci nejde o zjavné bezúspešné uplatnenie práva, keď poukázal na spory v ktorých bola nezákonnosť postupu daňových orgánov preukázaná (napr. rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 7S/110/2011-92 zo dňa 11. januára 2012 čo potvrdil aj Najvyšší súd SR sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23. októbra 2012). Žalobca sa taktiež nestotožnil s tvrdením krajského súdu o tom, že nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, pričom namietol, že súd žalobcu nevyzval na doplnenie žiadnych dôkazov, nevykonal žiadne dokazovanie a bez ďalšieho rozhodol v neprospech žalobcu, čo považuje žalobca za postup rozporný so zákonom. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie krajského súdu zmeniť, tak, že žalobcovi prizná oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný podľa ust. § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal vec v medziach podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 250 ja ods. 2 prvá veta O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 138 ods. 1, 2 O.s.p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

V návrhu musia byť pomery účastníka dokladované

a) vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo

b) rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov.

Z obsahu spisu je zjavné, že žalobcovi vznikla poplatková povinnosť podaním návrhu - žaloby v sume 70 Eur, podľa pol. č. 10a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 ZB. o súdnych poplatkoch, na zaplatenie ktorého bol žalobca vyzvaný výzvou konajúceho súdu zo dňa 7. januára 2013, č. k. 7S/230/2012-10. Krajský súd uznesením zo dňa 6. februára 2013, č. k. 7S/230/2012-12 konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie spolu s návrhom na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

Krajský súd vyzval žalobcu na predloženie vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktoré žalobca napriek jeho žiadosti o predĺženie lehoty na jeho predloženie, nepredložil.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 20. mája 2013, č. k. 7S/230/2012-30 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu je predmetom tohto konania na odvolacom súde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru o vecnej správnej odvolaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

V súlade s ust. § 138 ods. 1 O.s.p. môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Predpokladom priznania oslobodenia od súdnych poplatkov je jednak samotný návrh pre priznanie oslobodenia a jednak naplnenie podmienok, že to pomery účastníka odôvodňujú a , že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Úlohou súdu je pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie oslobodenia dostatočne preskúmať pomery účastníka a v prípade, že to jeho pomery odôvodňujú žiadosti o priznanie oslobodenia vyhovieť za súčasného splnenia druhej podmienky a to, že sa nejedná o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Zákonnodarca od 1. januára 2012 zákonom č. 388/2011 Z. z. zaviedol povinnosť dokladovania pomerov účastníka konania a to vyplneným tlačivom, ktoré je zverejnené na webovej stránke ministerstva spravodlivosti (Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (Právnická osoba) (ďalej len tlačivo)), ktoré sa k návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov prikladá. V predmetnej veci žalobca k návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov uvedené tlačivo nepriložil, pričom krajský súd výzvou zo dňa 28. marca 2013 žalobcu na jeho predloženie v lehote 10 dní vyzval. Žalobca požiadal o predĺženie lehoty na jeho predloženie, nakoľko v rámci vyplňovania tlačiva je potrebné zistiť veľké množstvo údajov týkajúcich sa majetku, záväzkov a pohľadávok žalobcu a nahliadnuť do veľkého množstva dokladov. Napriek uvedenému žalobca svoje majetkové pomery nezdokladoval, uvedené tlačivo konajúcemu súdu nepredložil na základe čoho krajský súd žalobcovi z dôvodu nepreukázania splnenia podmienok pre oslobodenie, oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Je povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať ním tvrdené skutočnosti o tom, že jeho majetkové pomery priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov odôvodňujú. Za tým účelom je preto potrebné k samotnému návrhu pre priznanie oslobodenia priložiť vyplnené tlačivo. Nepostačuje preto iba samotné konštatovanie žalobcu, že jeho majetkové pomery priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov odôvodňujú. Taktiež sa nezakladá na pravde tvrdenie žalobcu, že krajský súd nevyzval žalobcu na doplnenie dôkazov, pričom nevykonan žiadne dokazovanie. Krajský súd vyzval výzvou zo dňa 28. marca 2013 žalobcu na predloženie tlačiva, ktorým by dokladoval jeho majetkové pomery, na ktorú síce žalobca reflektoval žiadosťou o predĺženie lehoty, avšak doposiaľ vyplnené tlačivo súdu nepredložil. Je nepochybné, že oslobodenie od súdnych poplatkov možno priznať i právnickej osobe, avšak za predpokladu splnenia zákonných podmienok. Skúmanie majetkových pomerov je jednou z nich.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zisťovanie majetkových pomerov žalobcu, ktorý svoj návrh na oslobodenia od súdnych poplatkov hodnoverne nepodloží práve uvádzaným tlačivom nie je povinnosťou konajúceho súdu. Úlohou súdu je v takomto prípade iba skúmať či hodnoverne preukázané majetkové pomery navrhovateľa pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov priznanie oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú a to s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Konštatovanie žalobcu, že mu je znemožnené súdom domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou sa vo svetle vyššie uvádzaných skutočností javí ako právne bezvýznamné.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, že rozhodnutie krajského súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil stotožniac sa s jeho odôvodnením.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.